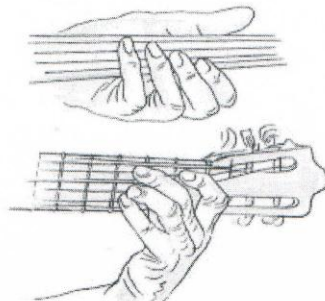

1. Jõhvid
2. Selg
3. Konn
4. Kruvi

Poogen

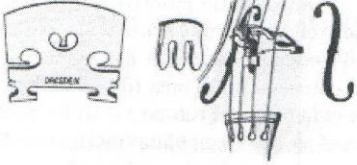
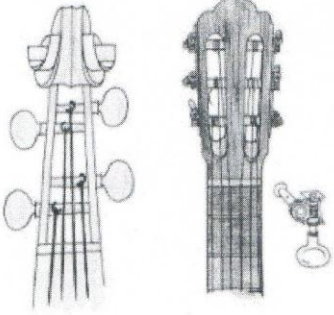
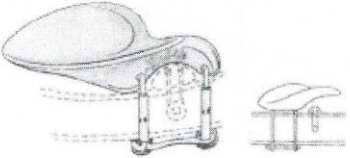
Poognal on puust selg ehk vibu ja selle külge kinnitatakse jõhvid. Neid on kimbus koos kuni paarsada tükki. Poogna selles otsas, mida pillimees käes hoiab, on kavala ehitus ja naljaka nimega asjake - konn- ja selle külge kinnitatakse jõhvid tühte otsa neid pingutada. Jõhve hõõrutakse kampiliga. See teeb nad karedamaks. Jõhvidega tõmmatakse risti üle pillikeelte, et need hakkaksid võnkuma. Keeli saab võnkuma panna ka poogna puust seljaga vastu neid lüües. Seda mänguvõtet tähistatakse itaaliakeelse väljendiga *col legno*.

viuli griff ja kitarrigriff

Sõrmlaud e. griff

Sõrmlaud valmistatakse enamasti mustast puust. Ta on paigutatud pillikaelale keelte alla. Neljakeelise pilliga saaks nii (nagu keeled pärast häälestamist kõlama jäävad) mängida ainult neljatoonilisi lugusid. See oleks aga kindlasti üpris igav ja vaevalt niisugune neljatoonipill üldse kasutamist leiaks. Selleks aga, et mängida hurmavaid pillilugusid, on vaja muuta keele pikkust. Mida pikem on pillikeel, seda kõrgem on toon. Keelepillimängija muudab sedasi oma instrumendikeelte pikkust, et vajutab neid vasaku käe sõrmedega vastu sõrmlauda. Niimoodi muutub pillikeele selle osa pikkus, mille mängija helisema tõmbab, ja ühtlasi ka toon, mis kuuldavale tuleb. Pillimees saab nüüd mängida igasuguseid viisikäike ja -keerutusi, mida tal parajast vaja on. Viiuli, aldi, tšello ja kontrabassi sõrmlaul ei ole tähistatud tooni muutumise kohti. Nende

	<p>sõrmlaud on sile. Teiste keelpillide - kitarr, mandoliini, balalaika, bandzo sõrmlaul on tooni muutumise kohtadesse paigutatud metallnaastud. See mõnevõrra lihtsustab mängimist. mänguvõtete erinevuse tõttu nimetatakse neid keelpille näppepillideks.</p>
	<p><u>Roop. Sordiin</u></p> <p>Pillikeeled toetuvad roobi peale ja roop annab nende võnkumised edasi kõlakastile. Roopi on vaja eelkõige selleks, et pillikeeled ei liibuks vastu sõrmlauda ja kõlakasti - siis ei saaks nad ju võnkuda.</p> <p>Keelpillimängija kasutab mõne muusikapala mängimisel sordiini. See on väike kammikujuline puutükike, mis asetatakse roobile. Ta summutab roobi võnkumist ning seetõttu muutub pilli hääl sumedamaks ja mahedamaks. Muusikalõiku, kus on vaja mängida sordiiniga, tähistatakse itaaliakeelse väljendiga <i>con sordino</i>.</p>
 <p style="text-align: center;">viul, kitarr</p>	<p><u>Häälestuspulk</u></p> <p>Keelpillide häälestuspulgad tehakse puust. Nad on tihedalt teo sisse surutud ja nende külge kinnitatakse pillikeeled.</p> <p>Häälestuspulka keerates saab pillikeelt pingutada ehk pilli häälestada. Näppepillidel (kitarr, mandoliin) on pillikeeled kinnitatud väikese metallist võlli külge. Võlli saab keerata hammasratta abil.</p>
	<p><u>Lõuahoidja</u></p> <p>Viiuli- ja aldimängija kasutavad lõuahoidjat. See on puutükk, mille sees on niisugune lohk, kuhu pillimehel on mugav lõuga toetada. Lõuahoidja kinnitatakse metallklambriga pilli külge ning</p>